

Proč nejsou Češi v ulicích

- CZ24 News | 28. července 2021

ČESKO: V dnešní době je téměř nepřijatelné hovořit o tzv. národní povaze. Byla by to paušalizace, házení do jednoho pytle, škatulkování. "Všude jsou dobří a zlí lidé". "Všude jsou chytrí i kreténi". Ano, to je pravda, každý člověk je unikum. Stejně tak je ale pravda, že jednotlivci v rámci vyšších sociálních celků (rodina, kmen, národ) vykazují stejné ba totožné chování v rámci tzv. sociální strategie a v tomto ohledu existují jasné rozdíly mezi různými sociálními celky. Nejinak je to s národy a jejich národní povahou.

Holandský vědec Hofstede se dokonce pokusil vytvořit model chování, který by národní povahu přesněji identifikoval a popsal. Nebudu se zde zabývat podrobnostmi, postačí, když se zastavím u jednoho z Hofstedeho parametrů. Tím je "uncertainty avoidance" – neboli vyhýbání se nejisté situaci. Lidský mozek nenávidí nejednoznačnost, neboť způsobuje kognitivní disonanci. To znamená, že jsme po dobu do vyřešení nejednoznačnosti nuceni držet v mozku dvě rozdílná tvrzení, přičemž jen jedno může být správné. Toto dokáže vzbudit mentální svědění, kdy se za nic na světě nemůžete poškrábat – strašné. Znáte to, jak máte něco na jazyku a ne a ne si vzpomenout. Tak kognitivní disonance je pro (zdravý) mozek daleko strašnější. Proto mnoho lidí šlo nakonec na genetický koktejl, neboť už nesnesli ty neustále protichůdné informace, tlak médií, okolí, rodiny. Raději risknu své zdraví, jam abych se mohl konečně podrbat a udělat za tím vším "tečku". Každý národ řeší nejednoznačnou (nejistou) situaci po svém.

Češi na rozdíl od ostatních národů, které vykazují silnou tendenci nejednoznačnost okamžitě řešit, tedy nesnesou svědění a poškrábou si okamžitě místo postižené mentální výrazkou, mají vysokou tendenci řešit nejednoznačnost hledáním cesty nejmenšího odporu. Tady jsme u pověstného švejkování či vyjebávání s něčím/někým. Čech místo aby danou situaci řešil přímo (jak vidíme např. ve Francii – vyhlášení apartheidu a okamžitě miliony lidí v ulicích, policajti buď mláceni, nebo se přidávají), tak s ní raději bude "vyjebávat." Případně bude předstírat "compliance" (poslušnost), ale zároveň bude provádět sabotáž v takové míře, aby ho co nejméně ohrozila (na pohodě i na životě).

Němci vykazují poměrně malou míru adaptability na změnu (další kritérium Hofstedeho modelu), a tak mají větší tendenci poslouchat nařízení. Proto Reinhart Heidrich nazval Čechy lachende bestien, neboť nemohl pochopit, jak se někdo může usmívat, předstírat poslušnost, vrtět ocasem a zároveň chystat atentát, který ho pak stál život (dodnes najdete Čechy, kteří tento čin odsuzují, protože ohrozil ostatní a vedl k smrti mnoha nevinných – nepřipomíná vám to něco?).

Pokud nenosíte ochranu dýchacích cest, pak jste museli nezbytně zažít nespočet střetů s nejrůznějšími buzeranty (tady nemám na mysli teplazníky, ale různé samozvané asistenty kontroly veřejného zdraví, naposledy feťák u pokladny v Albertu). Většinou se u konfliktu s čuromedánem v reflexní vestě srotí dav zamaskovaných Čechů, kteří čumí (čumění, zírání a civění je český národní sport vedle hokeje a fotbalu). I když je jim vidět jen půlka xichtu, je patrné, že se jim v kebuli odehrává proces dekodování jiného behaviorálního modelu, než na jaký jsou zvyklí. Někdo řeší nejednoznačnou situaci přímo! Nevídáno! Jejich forma odporu (mluvím o těch rozumnějších, kteří ví, že ochrana úst je jen onanie a teror) je totiž nasadit si roušku kousek pod nos a pak někde po straně nadávat na buzeraci (přece se nebudou při každém nákupu s "těmi blbci" hádat). Není den, aby za mnou někdo z nich nepřišel a "negratuloval" mi ke "statečnosti". Většinou to pak zakončí, "já bych na to neměl nervy".

Proto není Čech v ulicích a pokud je, bude se vyhýbat střetu s ozbrojenou mocí. Tam, kde se

francouzský dav vrhne na kolaborující ozbrojence, kteří před ním utíkají jak zajíci, tam bude Čech s arogantními a pohrdavými fízly diskutovat a prosit "pojdte s námi". Poslední dobou se objevují hlasy, které svědčí k tomu, že stále více lidem dochází nemožnost změny situace pokojnou cestou. To bylo totiž doteď heslem každé demonstrace – hlavně nebýt za násilníky! Agrese je špatná, my jsme hodní, slušní občané. Jenže udělejte vzpouru s tímto materiálem.

Jeden čeká na druhého. Než to začne, ostatní to za nás možná vybojují. Tak jak během okupace všichni šeptali, "že už to praskne". Výsledek? Směšné pražské povstání, když už bylo vymalováno. A i tady, když Němci ukázali poslední zbytky marného odporu, Češi začali volat rozhlasem: "haló haló, přijedte nás zachránit". Ano, Slováci mají také své SNP, které tu nebudu rozebírat. Ale tam už poslanecké svině utíkají tunelem v parlamentu. Tady se ušatý makak usmívá, že na vakcínu nikdo nezemřel, vaše děti půjdou v září pravděpodobně na jiné záchodky a do jiné jídelny, než očkování Árijci, a když chcete na bazén, musíte ukazovat nějaký posraný car papíru.

Ale nebojte se, my s tím zase nějak vyjebeme. Jsme přece Češi.